

Regelrådets uppgift är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Försvarsdepartementet

Yttrande över Motståndskraft i samhällsviktiga tjänster (SOU 2024:64)

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet bedömer att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Enligt övergångsbestämmelser i förordning (2024:183) ska denna förordning inte tillämpas för kommittéer och särskilda utredare som tillkallats före det att den förordningen trädde i kraft, den 6 maj 2024. Den utredning vars betänkande detta yttrande avser tillträdde före det ikraftträdandet och konsekvensutredningen bedöms därför enligt den tidigare förordningen, som var i kraft när utredningen genomförde sin konsekvensutredning.

Motivering till Regelrådets ställningstagande

Regelrådet bedömer att de flesta delar av delarna är godtagbart redovisade. Flera av de företagsspecifika delarna bedöms däremot vara bristfälliga. Det framgår varken hur stora de företag som berörs är, vilken påverkan förslaget kan komma att få på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet eller vilken påverkan förslaget kan komma att få på konkurrensförhållandena för berörda företag. Det är därför svårt att avgöra vilken effekt förslaget kan komma att få för de företag som berörs. Det framgår av utredningen att de uppgifter som behövs för att analysera vilka företag som berörs och i vilken utsträckning kommer tas fram först i ett senare skede, eftersom kravet på att identifiera berörda företag inte ska vara genomfört förrän den 17 juli 2026. Även om Regelrådet ser positivt på att förslaget skickats till Regelrådet i ett tidigt skede hade det varit behövligt att förslagsställaren även inkluderat någon form av uppskattningar eller exempelberäkningar. Detta hade förbättrat konsekvensutredningens kvalitet. Regelrådet vill understryka vikten av mer utvecklade bedömningar av kostnadspåverkan i det vidare arbetet med att genomföra förslaget. Regelrådet förutsätter vidare att tillsynsmyndigheternas föreskriftsförslag som närmare reglerar skyldigheter för berörda företag kommer remitteras till Regelrådet.

Innehållet i förslaget

Förslaget rör införlivande av CER-direktivet¹ i svensk lag. Direktivets syfte är att stärka kritiska verksamhetsutövers motståndskraft och förmåga att tillhandahålla samhällsviktiga tjänster på den inre marknaden. Direktivet ersätter rådets direktiv 2008/114/EG om identifiering av, klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2557 av den 14 december 2022 om kritiska entiteters motståndskraft och om upphävande av rådets direktiv 2008/114/EG.

Utredningen föreslår en ny lag om motståndskraft hos kritiska verksamhetsutövare samt en ny förordning om motståndskraft hos kritiska verksamhetsutövare. Det föreslås även ändringar i andra lagar och förordningar, bland annat i lagen (2025:000) om cybersäkerhet, offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) och säkerhetsskyddslagen (2018:585).

Förslagen föreslås huvudsakligen träda i kraft den 1 augusti 2025.

Bedömning av delasppekter

Bakgrund och syfte med förslaget

I CER-direktivet konstateras att kritiska verksamhetsutövare spelar en avgörande roll för att upprätthålla viktiga samhällsfunktioner eller central ekonomisk verksamhet på den inre marknaden. Det är därför enligt direktivet viktigt att det på unionsnivå skapas en reglering som syftar till att stärka kritiska verksamhetsutövares motståndskraft genom att fastställa harmoniserade minimiregler. I CER-direktivet anges även att det är viktigt att bistå verksamhetsutövarna genom enhetligt stöd och tillsynsåtgärder. Vid utvärderingen av rådets direktiv 2008/114/EG1 konstaterades att säkerhetsåtgärderna i det direktivet inte är tillräckliga för att förhindra alla störningar som kan uppstå. Det är därför nödvändigt att säkerställa att risker redovisas bättre, att skapa enhetlighet i rollen och uppgifterna för kritiska verksamhetsutövare och att det antas unionsregler för att stärka kritiska verksamhetsutövares motståndskraft. Kritiska verksamhetsutövare bör kunna öka sin förmåga att förebygga, skydda sig mot, reagera på, stå emot, begränsa, absorbera, anpassa sig till och återhämta sig från incidenter som kan störa tillhandahållandet av samhällsviktiga tjänster. Vidare anges i direktivet att kritiska verksamhetsutövare behöver rustas bättre eftersom det finns en dynamisk hotbild och ett ökande ömsesidigt beroende mellan infrastruktur och de olika sektorerna. Direktivet syftar till att åstadkomma en solid harmoniseringsnivå för sektorer och kategorier av verksamhetsutövare som omfattas av tillämpningsområdet. Direktivet inrättar en övergripande ram för att hantera kritiska verksamhetsutövares motståndskraft med hänsyn till alla faror, oberoende av om det är naturliga faror eller orsakade av människan, olyckshändelser eller avsiktligt framkallade faror.

Varje medlemsstat ska göra en nationell riskbedömning som sedan ligger till grund för att identifiera kritiska verksamhetsutövare och för att bistå de kritiska verksamhetsutövarna med att vidta åtgärder för motståndskraft. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) föreslås ansvara för denna. Riskbedömningen ska innehålla en redogörelse för relevanta risker för naturolyckor och risker orsakade av människan, inbegripet risker av sektorsövergripande eller gränsöverskridande slag, olyckor, naturkatastrofer, hot mot folkhälsan och hybridhot eller andra antagonistiska hot, inklusive terroristbrott enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår vilket syftet med förslaget är och mot vilken bakgrund det lämnas. Beskrivningen är tillräckligt tydlig.

Regelrådet bedömer att redovisningen av bakgrund och syfte med förslaget är godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

Den föreslagna regleringen är uteslutande en konsekvens av Sveriges medlemskap i EU och effekten av att någon reglering inte kommer till stånd skulle därmed vara att Sverige inte följer skyldigheterna enligt EU-rätten.

Förslagsställaren uppger att det av CER-direktivet framgår att medlemsstaterna ska samordna införlivningen av NIS²- och CER-direktiven på grund av förhållandet mellan fysisk säkerhet och cybersäkerhet. Syftet med undantaget om att CER-direktivet inte är tillämpligt på sådant som regleras i cybersäkerhetslagen bör vara att förhindra överlappande reglering. Utredningen har därför behövt ta ställning till hur detta bäst kan genomföras. Det första alternativet är att peka ut lagen om cybersäkerhet som ett sådant undantag på författning som anses ha motsvarande verkan avseende något/några av områdena riskbedömning, åtgärder för motståndskraft, bakgrundskontroller och incidentanmälan. Utredningen anser att detta alternativ potentiellt skulle kunna bidra med ökad tydlighet i fråga vilka områden som ens kan övervägas ha motsvarande verkan enligt cybersäkerhetslagen. En sådan typ av skrivning kräver dock fortfarande tolkning avseende vad som är syftet med cybersäkerhetslagen, och vad som kan skyddas till följd av det regelverket. Att peka ut undantagna områden, som endast är undantagna inom vissa skyddsområden, skulle därför enligt utredningen kunna bidra till förvirring snarare än klargöranden. Alternativet bedöms därför inte vara en framkomlig väg.

Det andra alternativet är att, med en formulering liknande den som finns i direktivet, undanta frågor som omfattas av lagen om cybersäkerhet. Utredningen noterar att den typen av undantag också skapar behov av tolkning av vad både lagarna reglerar, för att kunna avgöra vad som är undantaget från tillämpningen av lagen om motståndskraft hos kritiska verksamhetsutövare. Detta skulle kunna anses göra innebörden av undantaget svårtillgängligt för läsaren. Utredningen anser dock i gengäld att det tillåter undantaget i lagen om motståndskraft hos kritiska verksamhetsutövare att formuleras på ett tydligare sätt som inte riskerar att vilseleda läsaren. Utredningen anser att detta alternativ ska föreslås. Ett sådant undantag bör dock språkligt utformas som att den nu aktuella lagen inte gäller för sådant som regleras i lagen om cybersäkerhet. Detta markerar att lagen är subsidiär, men endast för sådant som faktiskt är reglerat och skyddas av cybersäkerhetslagen.

Regelrådet gör följande bedömning. Förslagsställaren uppger att förslaget måste genomföras eftersom det är en följd av ett EU-direktiv. Detta kan anses förklara tillräckligt väl varför det inte är ett realistiskt alternativ att avstå från reglering. Det finns några beskrivningar av olika sätt att införa bestämmelserna och vad dessa alternativ skulle innebära. Beskrivningen är tillräckligt tydlig.

Regelrådet bedömer att redovisningen av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd är godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

Förslaget följer av CER-direktivet som är ett bindande minimidirektiv med innebörd att medlemsstaten får anta bestämmelser i nationell rätt som syftar till att uppnå en högre grad av motståndskraft för kritiska verksamhetsutövare. Utredningen föreslår inte några skyldigheter utöver vad som följer av direktivet.

Förslagsställaren uppger även att även kommissionens genomförandeakter på området ska beaktas vid identifiering av kritiska verksamhetsutövare. Vidare har kommissionen, i enlighet

² EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2022/2555 av den 14 december 2022 om åtgärder för en hög gemensam cybersäkerhetsnivå i hela unionen, om ändring av förordning (EU) nr 910/2014 och direktiv (EU) 2018/1972 och om upphävande av direktiv (EU) 2016/1148.

med artikel 5.1 och 23, meddelat en genomförandeakt innehållande en icke uttömmande lista över samhällsviktiga tjänster inom de sektorer och undersektorer som omfattas av bilagan till direktivet. Utredningen anser att det ska framgå av den föreslagna lagen att samtliga dessa ska beaktas av tillsynsmyndigheten vid identifiering.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en beskrivning av relevant EU-lagstiftning och hur den är kopplad till förslaget. Regelrådet ser inte någon anledning att ifrågasätta förslagsställarens bedömning.

Regelrådet bedömer att redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten är godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Utredningen föreslår att lagen om motståndskraft hos kritiska verksamhetsutövare och tillhörande förordning ska träda i kraft den 1 augusti 2025. Förslagen i offentlighets- och sekretesslagen och offentlighets- och sekretessförordningen som gäller lagen om cybersäkerhet föreslås träda i kraft den 1 januari 2025. Övriga förslag föreslås träda i kraft den 1 augusti 2025.

Utredningen bedömer att det inte finns något behov av speciella informationsinsatser. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap har redan i dag en webbplats, www.msb.se/nis där även information om CER-direktivet finns. MSB har vidare uppgett att det pågår ett arbete för att ytterligare förbättra tillgången till information. MSB ska enligt utredningens förslag leda ett samarbetsforum där tillsynsmyndigheterna ingår. Syftet med forumet ska vara att underlätta samordning och åstadkomma en effektiv och likvärdig tillsyn. I detta uppdrag bör också anses ingå att samordna information om den nya regleringen.

Regelrådet gör följande bedömning. Enligt utredningens förslag ska bestämmelserna som rör kraven i direktivet träda i kraft den 1 augusti 2025. Regelrådet noterar dock att det av artikel 26 följer att medlemsstaterna senast den 17 oktober 2024 ska anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa direktivet och att bestämmelserna ska tillämpas från den 18 oktober 2024. I övrigt framgår det varför förslagsställaren valt de aktuella tidpunkterna för ikraftträdande. Det finns även en bedömning av om det behövs speciella informationsinsatser, som även förklaras av utredningen.

Regelrådet bedömer att redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser är godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

Förslagsställaren uppger att enskilda verksamhetsutövare omfattas oavsett i vilken form verksamheten bedrivs. Statliga, regionala och kommunala bolag är enskilda verksamhetsutövare. Det finns inget krav på att en kritisk verksamhetsutövare ska uppfylla något storlekskrav vilket innebär att även små företag kan komma att omfattas.

Av avsnitt 5 i utredningen framgår att åtgärder som omfattas av andra regelverk med motsvarande verkan undantas från bestämmelserna om motståndskraft i samhällsviktiga tjänster för att undvika dubbelreglering. Det rör sig bland annat om sådant som regleras i lagen om cybersäkerhet och kan innebära att vissa företag som omfattas av den lagen inte

omfattas av de nu föreslagna bestämmelserna. Även bankverksamhet, finansmarknadsinfrastruktur och digital infrastruktur omfattas av särskilda undantag.

Enligt CER-direktivet ska medlemsstaterna identifiera vilka verksamhetsutövare som erbjuder samhällsviktiga tjänster inom sektorerna enligt bilaga 1 till direktivet. De 11 myndigheter som utsetts till tillsynsmyndigheter ska ansvara för att identifiera dessa verksamhetsutövare.

Utredningen har frågat respektive tillsynsmyndighet som har uppskattat hur många verksamhetsutövare det finns inom respektive kategori enligt följande:

- *Energi*, med undersektorerna elektricitet (260 aktörer), fjärrvärme eller fjärrkyla (100-200 aktörer), olja/drivmedel (30 aktörer), gas och vätgas (85 aktörer varav 10 är vätgas).
- *Transport*, med undersektorerna luftfart (22 aktörer), järnväg (24 aktörer), vatten 136 aktörer), väg (6 aktörer) och kollektivtrafik (22 aktörer).
- *Bankverksamhet och finansmarknadsinfrastruktur*. Kreditinstitut (125 aktörer), operatörer av handelsplatser (3 aktörer) och centrala motparter (1 aktör).
- *Hälso- och sjukvård*. Inspektionen för vård och omsorg har uppgett att det finns 18 367 aktiva organisationer i Vårdgivarregistret. Läke-medelsverket har uppgett att inom kategorin EU-referenslaboratorier finns 1 aktör, för entiteter som bedriver forskning och utveckling avseende läkemedel saknas uppgift hos Läke-medelsverket om antal aktörer, för entiteter som tillverkar farmaceutiska basprodukter och läkemedel finns 134 aktörer, för entiteter som tillverkar medicintekniska produkter saknas uppgifter men det uppskattas finnas högst 1 000 aktörer, för entiteter med tillstånd att bedriva partihandel finns 231 aktörer. Läke-medelsverket har pekat på att det finns svårigheter att utifrån definitionerna i bilagan ange vilka aktörer som kan komma att omfattas.
- *Dricksvatten* (290 aktörer).
- *Avloppsvatten* (290 aktörer).
- *Digital infrastruktur*. 704 tillhandahållare av allmänna elektroniska kommunikationsnät och 314 övriga aktörer inom digital infrastruktur.
- *Offentlig förvaltning* (367 myndigheter under regeringen den 1 januari 2024).
- *Rymden* (15 aktörer).
- *Produktion, bearbetning och distribution av livsmedel*. Livsmedelsverket har uppgett att det finns oklarheter och svårigheter att bedöma vem som träffas av regleringen och därmed hur många.

För att omfattas av regleringen krävs att verksamhetsutövaren tillhandhåller en sådan samhällsviktig tjänst i eller till Sverige. Vidare krävs att verksamhetsutövaren har en kritisk infrastruktur belägen i Sverige och att en incident skulle få betydande störande effekt på verksamhetsutövarens tillhandahållande av den samhällsviktiga tjänsten. Dessa verksamhetsutövare benämns som kritiska verksamhetsutövare. De krav som ställs för att bli identifierad som en kritisk verksamhetsutövare medför enligt utredningens uppfattning att

antalet identifierade kritiska verksamhetsutövare kommer att vara betydligt färre än det totala antalet verksamhetsutövare i respektive sektor.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår vilka branscher som omfattas av förslaget och även hur många aktörer som bedöms finnas inom respektive bransch. Det anges vidare att antalet aktörer som identifieras som kritiska verksamhetsutövare kommer att vara betydligt lägre än det totala angivna antalet verksamhetsutövare i respektive sektor. Det framgår att företag kan omfattas oavsett storlek, men det finns inte någon uppskattning av hur stora berörda företag är.

Regelrådet bedömer att redovisningen av berörda företag utifrån antal och bransch är godtagbar.

Regelrådet bedömer att redovisningen av berörda företag utifrån storlek är bristfällig.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Förslagsställaren uppger att kostnaderna för såväl det offentliga som enskilda verksamhetsutövarer kommer att kunna öka till följd av att nya skyldigheter åläggs dem. I delbetänkandet³ gavs Sweco i uppgift att ta fram ett underlag för att utredningen ska kunna bedöma de ekonomiska konsekvenserna för de myndigheter som kommer att få uppgifter enligt den nya regleringen om NIS2. Flera myndigheter hade svårt att bedöma sina kostnader för regleringen och underlaget kunde inte läggas till grund för någon bedömning i delbetänkandet. Utredningen bedömer att förutsättningarna för att omfattas av CER-direktivet är mer långtgående än för NIS2-direktivet och processen för att identifiera berörda är därför än mer komplicerad. Det krävs dels att verksamhetsutövaren ingår i en utpekad sektor som anges i bilagan till CER-direktivet, dels att verksamhetsutövaren identifierats som kritisk. Det betyder att det är en tvåstegsprocess som kommer att bli tidskrävande. Enligt artikel 6.1 i CER-direktivet ska också medlemsstaterna först den 17 juli 2026 ha identifierat de kritiska verksamhetsutövarerna. Det betyder att kostnaderna för tillsyn enligt CER-direktivet aktualiseras först 2027. Som nämnts ovan är det de 11 tillsynsmyndigheterna som ska identifiera de kritiska verksamhetsutövarerna som bedriver verksamhet inom respektive tillsynsområde. Det åligger också tillsynsmyndigheterna att utfärda föreskrifter som närmare reglerar de skyldigheter som förslaget innebär för de företag som identifierats som kritiska verksamhetsutövare.

Av avsnitt 8 i utredningen framgår att en verksamhetsutövare ska göra en riskbedömning senast nio månader efter att den har fått del av beslutet om att den har identifierats som en kritisk verksamhetsutövare. Riskbedömningen ska innehålla en redogörelse för alla relevanta risker som skulle kunna leda till en incident. Kritiska verksamhetsutövare ska vidta tekniska, säkerhetsmässiga och organisatoriska åtgärder för att säkerställa sin motståndskraft. Åtgärderna ska utgå från ett allriskperspektiv och vara proportionella i förhållande till risken. Vidare finns det ett krav på att utan onödigt dröjsmål rapportera incidenter som medför eller kan medföra en betydande störning i tillhandhållandet av samhällsviktiga tjänster. Det framgår även att kritiska verksamhetsutövare ska säkerställa att en person som deltar i verksamhet där deltagandet kan orsaka mer än ringa skada på en samhällsviktig tjänst har

³ RR 2024-57 Nya regler om cybersäkerhet (SOU 2024:18).

genomgått en bakgrundskontroll och bedömts som lämplig för sådant deltagande. Detsamma gäller den som övervägs för rekrytering till sådan befattning.

Förslagsställaren uppger vidare att medlemsstaterna enligt artikel 10 i direktivet ska stödja kritiska verksamhetsutövare för att stärka deras motståndskraft, till exempel genom vägledning och utbildning. Utan att det påverkar regler för statligt stöd får medlemsstaterna även erbjuda ekonomiska resurser om det är nödvändigt och motiverat av allmänt intresse. Av artikel 18.5 framgår att kommissionen täcker kostnaderna för rådgivande uppdrag avseende kritiska verksamhetsutövare av särskild europeisk betydelse.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår vilken typ av skyldigheter som kommer att åläggas de företag som identifieras som kritiska verksamhetsutövare. Det finns däremot ingen uppskattning av vilka kostnader eller andra konsekvenser dessa skyldigheter kan medföra för berörda företag. Med hänsyn till att kravet på att identifiera kritiska verksamhetsutövare ska vara genomfört först den 17 juli 2026 kan Regelrådet förstå att det finns utmaningar med att beräkna kostnader för förslaget i nuläget, men vill framhålla att scenarioräkningar hade kunnat ge en tydligare bild av förslagets möjliga förväntade konsekvenser. Regelrådet förutsätter vidare att kommande föreskrifter om skyldigheter för kritiska verksamhetsutövare kommer att remitteras till Regelrådet. Regelrådet bedömer att förslagsställaren visserligen har förklarat vilka begränsningar som finns när det gäller att få fram information om kostnader i dagsläget, men bedömer ändå att kostnadsredovisningen inte är tillräckligt tydlig för att kunna anses vara godtagbar. Regelrådet vill understryka vikten av att väsentligt tydligare bedömningar av kostnadspåverkan tas fram i det fortsatta arbetet med att genomföra förslaget.

Regelrådet bedömer att redovisningen av påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet är bristfällig.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Förslagsställaren uppger att samma krav kommer att gälla samtliga enskilda verksamhetsutövare inom respektive sektor, inte bara i Sverige utan även inom hela EES. Utredningen bedömer därför att regleringen inte får effekter av betydelse för företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns ett kortfattat resonemang kring varför konkurrensförhållandena inte påverkas, men Regelrådet menar att det hade förbättrat konsekvensutredningens kvalitet om förslagsställaren hade utvecklat detta resonemang närmare. Enbart det faktum att samma regler gäller för samtliga aktörer innebär inte att konkurrensförhållandena inte påverkas. Exempelvis kan betydelsen av en given kostnad för att följa regelkrav variera stort mellan olika företag.

Regelrådet finner att redovisningen av påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag är bristfällig.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

Det finns ingen information om att förslaget förväntas påverka företagen i andra avseenden.

Regelrådet bedömer att det inte finns något som uppenbart talar för att förslaget skulle medföra en påverkan på företagen i andra avseenden.

Regelrådet finner att avsaknaden av information om regleringens påverkan på företagen i andra avseenden är godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Utredningen konstaterar att även små företag kan komma att omfattas av förslagen under förutsättning att de identifieras som kritiska verksamhetsutövare. Utredningens bedömning är dock att kravet på att en incident ska få betydande störande effekt på tillhandahållandet av tjänsten kommer medföra att endast ett begränsat antal små företag kommer att omfattas. För de små företag som identifieras som kritiska verksamhetsutövare kommer ställas samma krav som på övriga kritiska verksamhetsutövare. Detta skulle kunna innebära en något större börda för små företag. Mot bakgrund av syftet i lagen om motståndskraft hos kritiska verksamhetsutövare är utredningens bedömning dock att det inte ska tas någon särskild hänsyn till små företag vid utformning av regleringen. Dock bör små företags behov av stöd särskilt identifieras.

När det gäller utformningen av regleringen i lagen om cybersäkerhet är utredningens bedömning att det, mot bakgrund av regleringens syfte, inte bör tas någon annan särskild hänsyn än att bestämmelserna ska tillämpas först tio månader efter att beslutet om identifiering delgetts den kritiska verksamhetsutövaren.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår att små företag kan komma att omfattas av regleringen och även varför. Det finns även ett resonemang kring varför förslagsställaren, i merparten av förslagen, inte bedömer att särskilda hänsyn ska tas till små företag vid reglernas utformning. Beskrivningen är tillräckligt tydlig.

Regelrådet bedömer att redovisningen av särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning är godtagbar.

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 4 december 2024.

I beslutet deltog Anna-Lena Bohm, ordförande, Helena Fond, Hans Peter Larsson, Lennart Renbjør och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av Katarina Kjellström

Anna-Lena Bohm
Ordförande

Katarina Kjellström
Föredragande